

Persian translation of the 12 articles of the Principles on Choice of Law in International Commercial Contracts

*This translation was kindly prepared by Farhad Piri with the assistance of the
Tehran Chamber of Commerce Arbitration Centre (TCCAC)*

اصول انتخاب قانون حاکم بر قراردادهای تجاری بین‌المللی (مصوب ۱۹ مارس ۲۰۱۵)

مقدمه

۱. این سند، بیان‌کننده اصول کلی مربوط به انتخاب قانون حاکم بر قراردادهای تجاری بین‌المللی است. اصول مزبور با استثنائات محدودی، تقویت‌کننده اصل حاکمیت اراده است.
۲. از این اصول می‌توان به عنوان الگویی برای تدوین اسناد ملی، منطقه‌ای، فراملی یا بین‌المللی استفاده کرد.
۳. از این اصول ممکن است برای تفسیر، تکمیل و توسعه قواعد حقوق بین‌المللی خصوصی استفاده شود.
۴. این اصول را ممکن است دادگاه‌ها و دیوان‌های داوری اعمال کنند.

ماده ۱

قلمرو اعمال اصول

۱. در مواردی که هر یک از طرفین در راستای تجارت یا حرفه خود عمل می‌کند، این اصول نسبت به انتخاب قانون حاکم بر قراردادهای بین‌المللی اعمال می‌شود. اصول مزبور در مورد قراردادهای مصرف‌کننده و یا قراردادهای استخدامی اعمال نمی‌شود.
۲. از نظر این اصول، هر قراردادی بین‌المللی است مگر اینکه مرکز فعالیت هر یک از طرفین در کشور واحدی باشد و رابطه طرفین و تمام عناصر مرتبط دیگر (بدون در نظر گرفتن قانون منتخب)، تنها با همان کشور در ارتباط باشد.
۳. قانون حاکم بر موارد زیر، خارج از قلمرو این اصول است:
  - الف) اهلیت شخص حقیقی؛
  - ب) قرارداد داوری و قرارداد انتخاب دادگاه؛
  - پ) شرکت یا دیگر نهادهای مشارکتی و تراست؛
  - ت) ورشکستگی؛
  - ث) آثار تملیکی قرارداد؛
  - ج) اختیار نماینده در مقابل شخص ثالث در ایجاد تعهد بر ذمه اصیل.

ماده ۲

حاکمیت اراده

۱. قرارداد تابع قانون منتخب طرفین است.
۲. طرفین می‌توانند:
  - الف) قانون حاکم را برای اعمال بر تمام قرارداد یا تنها بر قسمتی از آن انتخاب کنند؛
  - ب) قوانین مختلفی را برای اعمال بر قسمت‌های گوناگون قرارداد انتخاب کنند.
۳. انتخاب قانون یا تغییر قانون منتخب، می‌تواند در هر زمانی انجام شود. هر نوع انتخاب یا اصلاحی که پس از انعقاد قرارداد انجام شود، نباید اعتبار شکلی قرارداد یا حقوق اشخاص ثالث را تحت تأثیر قرار دهد.

۴. وجود هیچگونه عامل ارتباطی میان قانون منتخب و طرفین یا قراردادشان لازم نیست.

ماده ۳

قواعد حقوقی

قانون منتخب طرفین می‌تواند قواعد حقوقی باشد که به طور گسترده‌ای در سطح بین‌المللی، فراملی یا منطقه‌ای به عنوان نوعی از مجموعه قواعد بیطرف و متعادل پذیرفته شده باشد؛ مگر اینکه قانون مقرر دادگاه، حاوی حکم دیگری باشد.

ماده ۴

انتخاب صریح و ضمنی

انتخاب قانون یا هر تغییری در مورد قانون منتخب، باید به صراحت صورت گیرد و یا اینکه به وضوح از مفاد قرارداد یا اوضاع و احوال، قابل برداشت باشد. صرف توافق میان طرفین در تعیین دادگاه یا دیوان داوری صالح برای حل و فصل اختلافات ناشی از قرارداد، به معنای انتخاب قانون حاکم بر خود قرارداد نیست.

ماده ۵

اعتبار شکلی انتخاب قانون

انتخاب قانون منوط به رعایت هیچگونه الزام شکلی نیست مگر آنکه طرفین به نحو دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۶

توافق انتخاب قانون و تقابل فرم‌ها

۱- با مدنظر قرار دادن بند ۲:

(الف) احراز توافق احتمالی طرفین در مورد انتخاب قانون حاکم، بر طبق قانونی تعیین می‌شود که در ظاهر بر آن توافق شده است.

(ب) در صورت استفاده طرفین از شروط متحدالشکلی که در آن‌ها دو قانون مختلف تعیین شده است و تحت هر دو قانون مزبور نیز شروط متحدالشکل واحدی مرجح می‌باشد، در این صورت همان قانون تعیین شده در شروط مرجح، اعمال خواهد شد. لیکن اگر تحت قوانین مزبور، شروط متحدالشکل مختلفی مرجح می‌باشد یا اگر تحت یک یا هر دو قانون مزبور، هیچ یک از شروط متحدالشکل بر دیگری مرجح نمی‌باشد، در این صورت هیچ انتخاب قانونی وجود نخواهد داشت.

۲- اگر بر اساس اوضاع و احوال، تصمیم‌گیری بر مبنای قانون مندرج در بند ۱ قابل قبول نباشد، در این صورت احراز رضایت احتمالی هر طرف به انتخاب قانون، بر طبق قانون کشوری تعیین می‌شود که مرکز فعالیت همان طرف است.

ماده ۷

تجزیه پذیری

ایراد به انتخاب قانون، تنها به دلیل بی‌اعتباری قرارداد پایه، مسموع نیست.

ماده ۸

منع اعمال احاله

انتخاب قانون، شامل ارجاع به قواعد حقوق بین‌الملل خصوصی قانون منتخب طرفین نمی‌شود مگر آنکه طرفین صریحاً به نحو دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۹

قلمرو اعمال قانون منتخب

۱- قانون منتخب طرفین، حاکم بر تمام جنبه‌های قرارداد از جمله موارد زیر است:
(الف) تفسیر؛

(ب) حقوق و تعهدات ناشی از قرارداد؛

(پ) اجرا و آثار عدم اجرا از جمله ارزیابی خسارت؛

(ت) روش‌های مختلف سقوط تعهدات و مرور زمان و مواعد قانونی طرح دعوا؛

(ث) اعتبار و آثار عدم اعتبار قرارداد؛

(ج) بار اثبات و امارات قانونی؛

(چ) تعهدات پیش قراردادی؛

۲- بند (ث) مانع از اعمال هر قانون حاکم دیگر مبنی بر تایید اعتبار شکلی قرارداد نیست.

ماده ۱۰

انتقال طلب

در مواردی که داین با انعقاد قرارداد انتقال طلب، مافی‌الذمه قراردادی مدیون را به شخص دیگری منتقل می‌کند:
(الف) اگر طرفین قرارداد انتقال طلب، قانون حاکم بر قرارداد مزبور را انتخاب کرده باشند در این صورت، حقوق و تعهدات متقابل ناشی از قرارداد انتقال طلب میان داین و انتقال‌گیرنده، تابع قانون منتخب آن‌ها خواهد بود.

(ب) اگر داین و مدیون، قانون حاکم بر قرارداد میان خود (قرارداد اصلی) را انتخاب کرده باشند، در این صورت موضوعات زیر همچنان تابع قانون منتخب آن‌ها خواهد بود:

(یک) قابل استناد بودن انتقال در برابر مدیون؛

(دو) حقوق انتقال‌گیرنده در برابر مدیون؛ و

(سه) سقوط تعهدات مدیون.

ماده ۱۱

قواعد آمره مخصوص و نظم عمومی

۱- دادگاه می‌تواند علاوه بر اعمال قانون منتخب طرفین، قواعد آمره مخصوص قانون مقر خود را نیز اعمال کند.
۲- قانون مقر دادگاه تعیین‌کننده موارد اختیار یا اجبار دادگاه در خصوص نحوه اعمال یا توجه به قواعد آمره مخصوص قوانین سایر کشورها است.

- ۳- دادگاه فقط تا حدودی می‌تواند از اعمال مقررات قانون منتخب طرفین خودداری کند که اعمال آن، موجب نقض آشکار مفاهیم بنیادین نظم عمومی قانون مقرر دادگاه باشد.
- ۴- قانون مقرر دادگاه تعیین‌کننده موارد اختیار یا اجبار دادگاه در خصوص نحوه اعمال یا توجه به نظم عمومی کشوری است که قانون آن در صورت فقدان انتخاب قانون حاکم، قابل اعمال خواهد بود.
- ۵- دیوان داوری می‌تواند نظم عمومی یا قواعد آمره مخصوص هر قانونی به غیر از قانون منتخب طرفین را نیز اعمال کند یا مورد توجه قرار دهد، مشروط بر آنکه دیوان داوری ملزم یا مجاز به چنین اقدامی باشد.

ماده ۱۲

مرکز فعالیت

در اجرای مقررات این اصول، در مواردی که یکی از طرفین چند مرکز فعالیت دارد، در این صورت مرکز فعالیتی ملاک است که نزدیک‌ترین ارتباط را با قرارداد در زمان انعقاد آن داشته باشد.